

HENRYNEWS

BIULETYN SPEKTAKLU

21 X 2012 R.

W POSZUKIWANIU TOŻSAMOŚCI

WSTĘPNIAK

Temat spektaklu dotyczy różnorodnych źródeł tożsamości. Wyróżniamy kolejne obszary identyfikacji: tożsamość gatunkową, osobowościową, narodową... Okazuje się, że tożsamość – jako pojęcie mocno elastyczne – z trudem poddaje się zabiegom definicyjnym. Obraz własnej osoby powstaje głównie w wyniku upływu czasu i następujących wraz z nim przemyśleń, ale również dzięki interakcji z innymi ludźmi. Jest to proces poznawczy, ewoluujący z wiekiem. Im jesteśmy starsi, tym bardziej zastanawiamy się nad tym, co tak naprawdę nas określa.

Tożsamość nie jest dana człowiekowi od razu, trzeba ją wypracować, szukać jej, modyfikować pod wpływem kolejnych doświadczeń, relacji z ludźmi. To proces, który podlega zmianom i kształtuje się w ciągu całego naszego życia. Odnalezienie własnej tożsamości, wiedza o tym, kim się jest – stanowi niewątpliwą powód do zadowolenia, poświadcza – przede wszystkim – siłę charakteru.

Odwołując się do różnorodnych tekstów literatury i filmu, postanowiliśmy przybliżyć Wam, w jaki sposób motyw ten podejmuje właśnie sztuka. Gdzie szuka źródeł tożsamości, jaką wartość jej nadaje? Pytanie o tożsamość to tak naprawdę pytanie o to, jak żyć wartościowo. Interesują nas dzisiaj źródła tożsamości, jej motywacja.

Może w części scenek odnajdziemy samych siebie?

Na spektakl – **08 listopada** (czwartek), aula szkolna – wychodzą klasy,
których przedstawiciele są jego autorami:

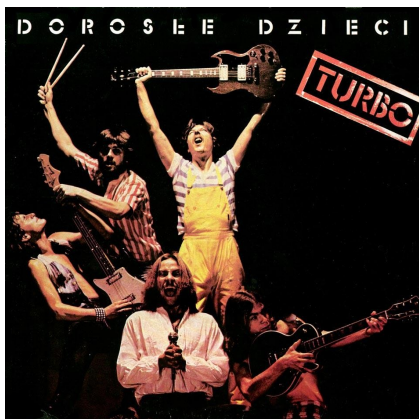
- **9.50 – klasy: 3z, 1a1, 1a2, 1b1, 2e**
- **11.40 – klasy: 2a, 2d, 2f, 3a, 3b, 3g**

Pozostałe osoby, które chciałyby zobaczyć spektakl, serdecznie
zapraszamy do auli **09 listopada** (piątek) o godzinie 17.00.

Biuletyn spektaklu

1. Turbo, „Dorosłe dzieci”

*Tekst w interpretacji
Natalii Sychowicz*

Dorosłe dzieci to do dziś największy przebój grupy Turbo. Zespół został założony w styczniu 1980 roku w Poznaniu przez basistę Henryka Tomczaka, który wcześniej grał w grupach Stress i Heam. W listopadzie 1980 za mikrofonem stanął Piotr Krystek. Grupa nagrała nowe utwory, które dość często gościły na falach radiowych.

W 1982 ukazuje się pierwsza płyta zespołu. Muzyka zawarta na tym krążku to mieszanina ostrego hard rocka i brytyjskiego heavy metalu. Z tej właśnie płyty pochodzi największy przebój zespołu – tytułowe *Dorosłe dzieci*. Po nagraniu płyty grupa licznie kon-

certowała m.in. na festiwalach Rockowisko w Łodzi i słynnym Jarocinie. Mimo sporego sukcesu, dziś znana jest tak naprawdę z tej jednej piosenki.

Utwór *Dorosłe dzieci*, mimo że od jego napisania minęło wiele lat, zachowuje aktualność, udowadnia, że - poczucie zagubienia, dezorientacja - nie zmieniają się mimo upływu lat, nadal w znacznym stopniu określają młode pokolenie.

2. „Ferdydurkę”,

autor: W. Gombrowicz

*Występują: Filip Biesalski,
Maciej Gralewski, Krzysztof
Kryjak, Piotr Kuta*

Ferdydurkę to groteskowy tekst Gombrowicza, który ukazał się w Warszawie w 1937 roku, opatrzony rysunkami przyjaciela pisarza - Brunona Schulza.

Powieść bazuje na losach bohatera i narratora jednocześnie, mającego zresztą cechy samego Gombrowicza - Józia.

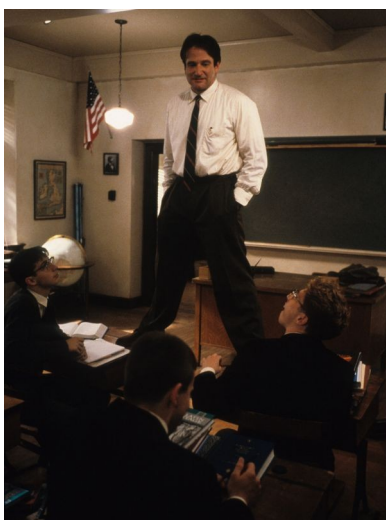
Ten trzydziestoletni mężczyzna, mający permanentne poczucie zagubienia w otaczającej go rzeczywistości, wraca do lat szkolnych - znowu jest szesnastolatkiem (obdarzonym jednak umysłem dojrzałego człowieka), wrzuconym w realia, o których już częściowo zdążył zapomnieć.

Bohater próbuje uciec od narzucanego mu kształtu, formy, od schematu, jednak nie udaje mu się to, ponieważ - w ujęciu Gombrowicza - aby uciec przed formą, należało by uciec przed drugim człowiekiem, a jest to przecież niemożliwe.

Scenka prezentuje lekcję języka polskiego, ujętą jednak w mocno groteskowy, karykaturalny sposób. Słynny profesor Bładaczka stara się przekonać uczniów do geniuszu twórców romantyzmu, co okazuje się jednak zadaniem niezwykle trudnym, być może nawet - nierealnym.

3. „Stowarzyszenie Umarłych Poetów”, autorka: N. Kleinbaum reż. O. Parker

Występują:
Maciej First, Jakub
Szewczak, Krystin Zalewski

Kleinbaum w swej kultowej już książce opowiada o mocno schematycznym środowisku słynnej z poziomu edukacji i dyscypliny Akademii Weltona. Ekscentryczny profesor John Keating, nowy nauczyciel języka angielskiego, wnosi w szacowne mury ekskluzywnej uczelni ducha poezji, miłości życia i samodzielnego myślenia.

Zainspirowani przez niego chłopcy odnawiają Stowarzyszenie Umarłych Poetów - sekretny związek, w którym odkrywają piękno zapomnianych

utworów, a także prawo do marzeń, wolności i buntu.

Keating zachęca ich do samodzielnego myślenia, kreatywności i niepoddawania się schematom. Inny sposób myślenia, wartościowania rzeczywistości wymaga odwagi, do której bohaterowie dojrzewają w trakcie akcji powieści/filmu. Okazuje się jednak, że czasami cena wolności jest rzeczywiście wysoka.

W scenie prezentujemy jedną z lekcji języka angielskiego prowadzonych przez charyzmatycznego profesora, autora między innymi powiedzenia: „Kwintesencję życia trzeba wysysać tak, żeby się nie udławić”.

4. „Kim jest przyjaciel”, reż. C. Raymond Beran

Interpretuje:
Piotr Kuta

PRAWDZIWI PRZYJACIEL
powie nawet najboleśniejszą prawdę i nie będzie nic przed tobą ukrywał

Beran podkreśla siłę przyjaźni jako jednej z najważniejszych relacji interpersonalnych. Oto fragment jego refleksji: *Kim jest przyjaciel? Powiem Ci. / To ktoś, przy kim masz odwagę być sobą. / Przy nim możesz obnażyć swoją duszę / On oczekuje od Ciebie tego, że nie będziesz udawał, lecz że będziesz taki, jakim naprawdę jesteś / Nie chce tego, byś był ani lepszy, ani gorszy / Kiedy jesteś z nim, czujesz się jak więzień, którego uniewinniono / Nie musisz uważać / Możesz mówić, co myślisz dopóty, dopóki w pełni jesteś sobą / On rozumie te sprzeczności w Twojej naturze, które powodują, że inni źle Cie oceniają / Przy nim oddychasz wolnością.*

Przyjaźń okazuje się jednym z najmocniejszych uczuć, oczywiście wtedy, gdy jest prawdziwa i nie zmienia się z upływem czasu.

5. „Portret Doriana Gray’a”,

autor: *A. Lewin*

reż. *B. de Palma*

Występują:

Szymon Bartczak,

Piotr Kupniewski

Książka Oscara Wilde’a okazała się niezwykle kontrowersyjna w XIX wieku, współcześnie budzi mniej emocji, ale niewątpliwie nadal posiada nośność.

Historia młodego arystokraty, który, bojąc się utraty swoich największych atutów - urody i młodości, wypowiada życzenie, by namalowany przez przyjaciela jego portret starzał się zamiast niego, uświadamia, czego tak naprawdę pragniemy wszyscy – wiecznej młodości i... bezkarności. Życzenie Doriana spełnia się i - mimo po-

pełnianych coraz to okropniejszych czynów - pozostaje przez długie lata atrakcyjnym i młodym mężczyzną o wyglądzie anioła. Przerazającą prawdę o Dorianie pokazuje skrywany na strychu obraz...

Na Dorian, początkowo mocno naiwnego i niewinnego człowieka, wpływ mają dwie postaci - malarz Bazyli oraz lord Henryk. To jedną z rozmów z tym ostatnim zaprezentujemy w scenie. Lord Henryk to bohater mocno demoniczny, nieustannie poszukujący wrażeń, wprowadzający swego nowego znajomego w świat hedonistycznych przyjemności i zakazanych przygód.

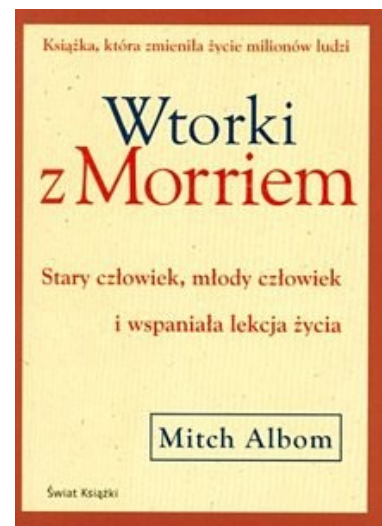
Wilde pokazuje na przykładzie Henryka i Dorian, do czego może prowadzić całkowity brak zasad moralnych, przekroczenie granic etycznych. Ale uświadamia też, jak łatwo manipulować ludźmi, którzy nam ufają i których w dodatku określa naiwność czy brak życiowego doświadczenia. Henryk uwodzi słowami Dorian, który nie potrafi oprzeć się kolejnym pokusom i dlatego ostatecznie okaże się przegrany.

6. „Wtorki z Morriem”, autor: *M. Albom*

Występują:

Krzysztof Kryjak,

Jakub Szewczak

Jest to opowieść o samej esencji życia, jego radościach i smutkach, trwaniu i przemijaniu. Opowieść o lekcji życia. Morrie Schwartz, profesor Brandeis University, niegdyś nauczyciel akademicki Mitcha Alboma - dziennikarza sportowego - cierpi na nieuleczalną chorobę. Morrie był zawsze dla Mitcha wzorem, inspiracją, doradcą moralnym i etycznym. Po 20 latach mistrz i uczeń spotykają się znowu. I ponownie, po raz ostatni już zaczynają płynąć życiowe mądrości wypowiedziane przez człowieka, który już wiele widział i doświadczył,

a kierowane do znacznie od niego młodszego Mitcha, który jednak jest mocno zgorzkniały i rozczarowany dorosłością.

Jaka jest puenta rozmów? Najważniejsze, by przeżyć jak najlepiej swoje życie, doświadczyc go w każdym calu, dostrzec i zająć się tym, co jest najistotniejsze - miłością, przyjaźnią, relacjami z innymi ludźmi. Niby prosta, ale nie dla wszystkich oczywista prawda.

W scenie prezentujemy jedno z wtorkowych spotkań, na których - już tradycyjnie - uczeń i jego nauczyciel wymieniają się uwagami dotyczącymi życia i tego, jak wykorzystać je możliwie wartościowo, jak mieć poczucie dobrze wykorzystanego czasu.

Istotne, że „Wtorki z Moriem” to książka oparta na faktach, rzeczywisty zapis rozmów umierającego, ale też pogodzonego ze śmiercią profesora i jego dawnego ucznia, który dopiero dzięki tym spotkaniom po latach znowu zaczyna się nad sobą zastanawiać i doceniać to, co ma. Przede wszystkim - życie.

7. „Saga o Wiedźminie”, autor: **A. Sapkowski**

Występują:
Natalia Sychowicz, Maciej Andrzejczyk, Jan Gutkowskij, Karol Kałisiak

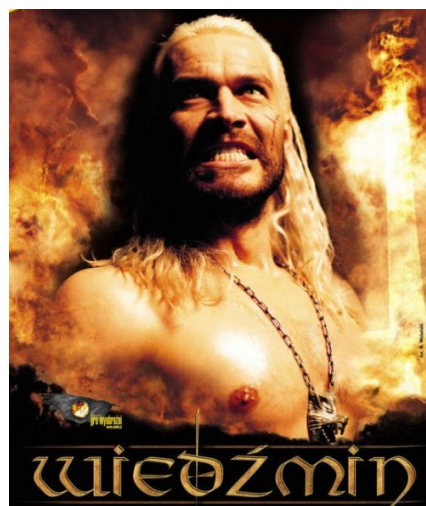

Saga o Wiedźminie Sapkowskiego to podstawowa lektura dla wszystkich zwolenników fantasy (o popularności książki świadczy jej - co prawda nieudana - ekranizacja, a także powstanie gry komputerowej opartej na cyklu). Kilkutomowa opowieść o przygodach Geralta i przeznaczonej mu Ciri, jak również jego miłości do demonicznej Yennefer, rzeczywiście trzyma w napięciu.

Sapkowski swobodnie gra z czytelnikiem i jego przyzwyczajeniami kulturowymi - w sadze widać nawiązania do kultury rycerskiej czy trawestacje znanych baśni i legend. Język, mocno archaizowany, nie stroni też od wulgarności i sentencjonalności, która stanowi

mocne, ale też trafne podsumowanie otaczających nas realiów (np. *Wszystko już kiedyś było, wszystko już się kiedyś wydarzyło, i wszystko już zostało kiedyś opisane, czy znacznie lżejsze, bo też dotyczące Jaskra: Masz lat blisko 40, wyglądasz na blisko 30, wyobrażasz sobie, że masz nieco ponad 20, a postępujesz, jakbyś miał niecałe 10*).

Każda z części przynosi nowe przygody, jak również nowych bohaterów. Scenka prezentuje rozmowę Wiedźmina (pewnie jego kreacja mocno niektórych zdziwi, ale nikt nie mówił, że Geralt zawsze musi być przewidywalny;) z jego przyjacielem Jaskrem, jak również Milwą i Regisem, cynicznym, chociaż niepozbowionym sumienia wampirem.

8. M. Hillar,
„My z 2. połowy XX w.”,
Interpretuje:
Milena Przybyszewska

*My z drugiej połowy XX wieku
rozbijający atomy
zdobywcy księżycy
wstydzimy się
miękkich gestów
czułych spojrzeń
ciepłych uśmiechów
(...)
Dopiero późną nocą
przy szczelnie zasłoniętych
oknach
gryziemy z bólu ręce
umieramy z miłości*

Wiersz poetki dotyczy samotności i pragnienia miłości, wstydu przed zranieniem i nieustannego udawania. Opowiada o nadal aktualnym doświadczeniu pokolenia - nieumiejętności przyznania się do uczuć, strachu przed odrzuceniem.

9 „Pętla”,
autor: **M. Hłsko**
reż. **W. Has**
Występują:
Joanna Więckowska
i Mateusz Bąk

Ascetyczne, bezlitosne studium upadku człowieka zniewolonego przez alkohol. Akcja toczy się w ciągu jednego dnia, głównym bohaterem jest Kuba, rozpaczliwie walczący z uzależnieniem od alkoholu. Pomóc stara mu się jego dziewczyna, która pomimo dotychczasowych niepowodzeń ciągle trwa przy nim, wierzy w skuteczność terapii, pragnie wyrwać go z nałogu i ułożyć sobie z nim życie.

Kuba musi wytrwać bez picia do wieczora, kiedy to Krystyna wróci z pracy, przyjdzie po niego i wspólnie udadzą się do przychodni. Czas spędzany w samotności upływa

jednak bardzo powoli. Czeka nie staje się coraz bardziej męczące, a bohater pozostawiony sam sobie skazany jest na myślenie o nałogu. Do tego telefony od wścibskich znajomych zaczynają go coraz bardziej irytować. Wreszcie Kuba nie wytrzymuje napięcia i wychodzi z mieszkania.

Scenka prezentuje spotkanie Kuby z jego dawną dziewczyną, która wiele lat wcześniej zostawiła go, ponieważ obawiała się, że nigdy nie uda mu się wyzwolić z nałogu. Spotykają się po latach w kawiarni i Kuba nie ma odwagi przyznać jej, że miała rację, mimo że kobieta szczerze opowiada mu o swoim nieudanym życiu i - patrząc na dawnego kochanka - zaczyna żałować, że w przeszłości nie dokonała innego wyboru. Kuba nie wyprowadza jej z błędu, ale spotkanie wyprowadza go z równowagi, uświadamia, że jej wiara w niego jest pozbawiona podstaw, opiera się na niesłusznym wrażeniu. Że mimo upływu lat nie zmienił się, a jeśli nawet - to na gorsze.

10. „Niežnośna lekkość bytu”

autor: M. Kundera

reż.: P. Kaufman

Występują:

Aleksandra Bielską i Krystin Zalewską, Zofia Marciniak i Piotr Kmiec

Niežnośna lekkość bytu to jedna z najgłośniejszych powieści czeskiego pisarza Milana Kundery, wydana w 1984 roku we Francji i w 1985 roku w Kanadzie. Pierwsze polskie wydanie w przekładzie Agnieszki Holland ukazało się w 1985 roku.

Kundera uważa, że egzystencja bez głębszych emocji jest pozbawiona sensu, życie codzienne, codzienne sprawy są lekkie, mimo to nie przynoszą satysfakcji. Przyjemności życia, powtarzalność, przewi-

dywalność wywołują w człowieku dyskomfort. Każdy z nas ma tylko jedno życie do przeżycia, jednocześnie każde życie jest nieznaczące, pojedyncze decyzje nie mają znaczenia. Ten brak znaczenia, ta lekkość staje się przez to nie do zniesienia. Książka porusza problemy: lekkości i ciężaru, ciała i duszy, miłości i seksu.

Kundera opowiada między innymi o zmaganiach czeskich intelektualistów z trudnościami dnia codziennego w Pradze 1968 roku. Głównym bohaterem jest Tomasz, chirurg. Pewnego dnia los stawia na jego drodze Teresę – miłość jego życia. Tomasz nie rezygnuje jednak z licznego grona kochanek, gdyż według niego miłość i seks to dwie odrębne sprawy. Jedną z jego przyjaciółek jest Sabina, malarka, o której delikatna Teresa będzie niezwykle zazdrosna.

W scenie postaramy się pokazać zmagania Tomasza z samym sobą, jego niemożność określenia się, dokonania wyboru pomiędzy dwiema ważnymi dla niego, a tak różnymi kobietami.

11. „Samotny mężczyzna”

autor: Ch. Isherwood

reż.: T. Ford

Występuje:

Magdalena Bielską/Dominiką Rogowską

„Samotny mężczyzna” (2009) opowiada o jednym dniu z życia profesora literatury George’a Falconera, który, przygotowując się do śmierci – łapie kolejne wrażenia: chłopca rozgniatającego w dłoni motyla, dziewczynkę jadącą na rowerze czy młodego studenta rozmawiającego z koleżanką. Ogromną sympatię budzi też w momencie, gdy rozmawia z kolegą, przekonującym go, że sentymentalizm, uczuciowość prowadzą do klęski. Profesor odpowiada: „Ale ja nie chcę żyć w świecie pozbawionym sentymentów”.

Monolog w wykonaniu Magdy przekonuje do tego,

Biuletyn spektaklu

by uważnie patrzeć na ludzi, obserwować i właśnie - łąpać wrażenia. By odważyć się na autentyczność.

„Mentalista” twórca: B. Heller

Występują:
Maciej First i Piotr Kmieć

Mentalista to serial opowiadający o nietypowym detektywie, który - z racji traumatycznych doświadczeń i przede wszystkim niezwyklej inteligencji oraz intuicji - zostaje zatrudniony przez policję jako konsultant. Rozwiązując kolejne śledztwa, kierowany jest przede wszystkim przez żądzę zemsty - pragnienie odkrycia tożsamości Red Johna. Jednocześnie Jane wykazuje duże poczucie humoru i umiejętność

cynicznego niekiedy (ale też trafnego) puentowania sytuacji, niekoniecznie jedynie tych zawodowych..

Scenka z *Mentalisty* przedstawia rozmowę głównego bohatera, Patricka Jane'a, z jego kolegą z wydziału kryminalnego - Rigsby'm, dotyczącą... No właśnie...

12. Przed wschodem słońca”, reż. R. Linklater

Występują:
Dominika Rogowska,
Karolina Szparadowska
i Eryk Kunowski

Francuska studentka Celine i Amerykanin Jesse poznają się w pociągu jadącym do Wiednia. Rozmowa jest na tyle interesująca, że postanawiają wysiąść w Wiedniu i kontynuować dyskusję.

Błahe rozmowy przerażają się wkrótce w poważne tematy, a wzajemne zauroczenie w uczucie.

Film jest mocno kameralny – w większości bazuje właśnie na słowie i pięknych pejzażach, które towarzyszą nocnym rozmyślaniom i coraz lepszemu rozumieniu się.

Bohaterowie spędzają ze sobą niewiele czasu, jednak naprawdę dobrze się poznają. Wkrótce będą musieli zdecydować, czy chcą kontynuować znajomość czy też zachować ją jedynie jako romantyczne wspomnienie.

Dalsze losy Celine oraz Jessego prezentuje wyreżyserowany dziewięć lat później film *Przed zachodem słońca*.

W scenie prezentujemy jedną z pierwszych rozmów bohaterów dotyczącą najważniejszych dla nich kwestii oraz późniejszy wywiad udzielany przez Jesse'go mocno dociekliwej dziennikarce a dotyczący napisanej przez niego powieści.

Autorzy spektaklu

Oczywiście tradycyjnie obok literatury/filmu, bardzo istotnym aspektem spektaklu jest warstwa muzyczna. Staraliśmy się dobrać teksty związane z tematyką scenek a odpowiedzialni za ich realizację są: Joanna Kacprowska, Maja Karpińska, Monika Kujawska, Magda Małecka, Aleksandra Karolina Szparadowska, Krzysztof Kryjak i Kryspin Zalewski (wokal) oraz Jakub Frączak oraz Przemysław Sawicki (gitara basowa), Łukasz Magnuszewski (gitara prowadząca), Michał Salak (klawisze) i Michał Wiktorowicz (perkusja).

Konferansjerem głównym jest Magdalena Wiatr, zaś całość prowadzą: Kamila Dylewska i Wiktoria Stawiarska.

Dla wielu z nas występ na szkolnej scenie jest debiutem, więc tym bardziej prosimy o wyrozumiałość i sympatię.

- Autorzy

W poszukiwaniu źródeł tożsamości, plan

Konferansjer główny: M. Wiatr

I *Myśli i słowa*, M. Kujawska

Konferansjerki: K. Dylewska, W. Stawiarska

1. *Dorośle dzieci*, N. Sychowicz,

2. *Ferdydurke*, F. Biesalski, M. Gralewski,

K. Kryjak, P. Kuta

3. *Stowarzyszenie Umarłych Poetów*, M. First,

K. Zalewski, J. Szewczak

II *Moja i Twoja nadzieja*, J. Kacprowska,

K. Zalewski

4. *Kim jest przyjaciel?*, P. Kuta

5. *Portret Dorian Gray'a*, Sz. Bartczak,

P. Kupniewski

6. *Rozmowy z Morriem*, K. Kryjak, J. Szewczak

7. *Saga o Wiedźminie*, N. Sychowicz, M. An-

drzejczyk, J. Gutkowski, K. Kaliściak

III *Dziewczyna mojego chłopaka*, M. Karpińska

8. *My z drugiej połowy XX wieku*, M. Przyby-

szewska

9. *Pętla*, J. Więckowska, M. Bąk

10. *Nieznosna lekkość bytu*, A. Bielska, Z. Mar-

ciniak, P. Kmieć, K. Zalewski

IV *Na jednej z dzikich plaż*, M. Małecka, A. Pa-

kulska

11. *Samotny mężczyzna*, M. Bielska, /D. Rogo-

wska; *Mentalista*, M. First, P. Kmieć

12. *Przed wschodem słońca*, D. Rogowska,

K. Szparadowska, E. Kunkowski

V *Nad przepaścią*, K. Szparadowska

Autorzy spektaklu

Konferansjerzy:

Kamila Dylewska
Wiktoria Stawiarska
Magdalena Wiatr

Muzycy – instrumentalści:

Jakub Frączak
Łukasz Magnuszewski
Michał Salak
Przemysław Sawicki
Michał Wiktorowicz

Wokaliści:

Joanna Kacprowska
Maja Karpińska
Monika Kujawska
Magda Małecka
Aleksandra Pakulska
Karolina Szparadowska
Kryspin Zalewski

Aktorzy:

Aleksandra Bielska
Magdalena Bielska
Szymon Bartczak
Mateusz Bąk
Filip Biesalski
Maciej First
Maciej Gralewski
Jan Gutkowski
Karol Kaliściak
Krzysztof Kryjak
Eryk Kunkowski
Piotr Kupniewski
Piotr Kuta

Zofia Marciniak

Dominika Rogowska

Jakub Szewczak

Karolina Szparadowska

Natalia Sychowicz

Joanna Więckowska

Kryspin Zalewski

Opieka merytoryczna:

Marta Domańska